

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju

2011/2008(INI)

23.9.2011

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie postępów w realizacji strategii UE wobec Azji Środkowej
(2011/2008(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Norbert Neuser

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zwraca uwagę na fakt, że strategia UE wobec Azji Środkowej określa siedem priorytetów, lecz zapewnia niski poziom zasobów; w związku z tym zauważa, że środki pomocowe UE są zbyt ograniczone, aby umożliwić UE wpływ na wszystkie dziedziny polityki; wzywa UE do opracowania wspólnej wizji oraz do lepszego określenia i sformułowania swoich priorytetów; zaznacza, że współpraca na rzecz rozwoju z państwami Azji Środkowej może być owocna tylko pod warunkiem przestrzegania przez te państwa międzynarodowych norm dotyczących demokracji, sprawowania rządów, praworządności i praw człowieka; zaznacza także, że unijna współpraca na rzecz rozwoju nie może podlegać interesom gospodarczym, energetycznym, bądź bezpieczeństwa;
2. wzywa Komisję do wyraźnego zintegrowania, albo przynajmniej do pogodzenia jej normatywnych, technicznych i szczegółowych programów w Azji Środkowej; przypomina również o zobowiązaniach dotyczących spójności polityki na rzecz rozwoju zawartych w artykule 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
3. zauważa, że w dziedzinie polityki energetycznej UE zawarła protokół ustaleń z Turkmenistanem, w którym przewidziano zakup gazu; podkreśla jednak, że Turkmenistan nie jest jeszcze członkiem Inicjatywy Przejrzystości w Branżach Wydobywczych (EITI); podkreśla jeszcze raz potrzebę promowania większej przejrzystości w odniesieniu do dochodów pozyskiwanych z zasobów naturalnych; w związku z tym wzywa UE do popierania członkostwa Turkmenistanu w EITI w ramach dialogu na temat polityki energetycznej, aby uwzględnić aspekty dobrego sprawowania rządów w programach UE w zakresie energii;
4. podkreśla wagę umacniania współpracy regionalnej, szczególnie w takich dziedzinach, jak walka z terroryzmem i ekstremizmem, walka z handlem ludźmi i gospodarka wodna; jest zdania, że ograniczone wyniki państw Azji Środkowej w zakresie sprawowania rządów i współpracy regionalnej są istotnymi powodami niekorzystnej sytuacji politycznej, społecznej i gospodarczej oraz niewielkich osiągnięć w ramach współpracy na rzecz rozwoju w tych krajach; w związku z tym wzywa Komisję do udzielenia państwom Azji Środkowej pomocy technicznej, dzielenia się umiejętnościami i pośredniczenia w pobudzaniu dialogu celem poprawy poziomu sprawowania rządów i usprawnienia współpracy regionalnej między nimi; apeluje do Komisji o nadzorowanie tego procesu na bieżąco;
5. wyraża wątpliwości co do wykorzystania wsparcia budżetowego w Kirgistanie i Tadżykistanie, szczególnie ze względu na szerzącą się tam korupcję; wzywa Komisję do przedstawienia sprawozdania w sprawie wykorzystania wsparcia budżetowego w tych krajach;
6. zwraca się do Komisji o przyjęcie zróżnicowanego podejścia do współpracy na rzecz rozwoju z państwami Azji Środkowej, zważywszy na zróżnicowaną sytuację polityczną, gospodarczą i społeczną oraz różny stopień zainteresowania współpracą z UE;

7. zwraca uwagę, że wdrażanie strategii można usprawnić z jednej strony poprzez wzmocnioną koordynację wewnątrz UE, a z drugiej strony poprzez zwiększenie zaangażowania innych międzynarodowych darczyńców i podmiotów regionalnych;
8. sugeruje usprawnienie regionalnego podejścia poprzez relacje z Chinami i Rosją, ponieważ są one głównymi podmiotami gospodarczymi w regionie; jest zdania, że podejście do kwestii energii pochodzącej z paliw kopalnych powinno być powiązane z programami UE w Kaukazie i regionie Morza Czarnego oraz z Turcją;
9. proponuje, aby inicjatywa na rzecz edukacji szerzej obejmowała potrzeby rozwojowe krajów Azji Środkowej i pomagała im w rozwoju odpowiedniej infrastruktury dla nowoczesnych systemów edukacji;
10. wzywa Komisję do surowego przestrzegania podziału na programy i działania kwalifikujące się do finansowania w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju oraz programy i działania finansowane z innych instrumentów finansowych, takich jak Instrument na rzecz Stabilności lub europejska inicjatywa na rzecz demokracji i praw człowieka, zwłaszcza jeśli chodzi o zarządzanie granicami i walkę z przestępczością zorganizowaną, skuteczniejsze stosowanie zasady praworządności i ochronę praw człowieka;
11. ponownie podkreśla znaczenie uwzględniania krajów charakteryzujących się średnimi dochodami, takich jak kraje Azji Środkowej, w kontekście ogólnej polityki UE w zakresie rozwoju oraz wysiłków zmierzających do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju (MCR), ponieważ wysiłki na rzecz rozwoju – zwłaszcza w kontekście cięć pomocy rozwojowej wynikających z ogólnoświatowego kryzysu finansowego i gospodarczego – skupiają się często na krajach najslabiej rozwiniętych, zaniedbując tym samym region Azji Środkowej;
12. podkreśla, że programy zorientowane na bezpieczeństwo w ramach programu BOMCA (kontrola graniczna) i CADAP (walka z handlem narkotykami) nie są finansowane w ramach instrumentu na rzecz stabilności, ale w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju; wskazuje, że logiczne będzie finansowanie tych programów w ramach instrumentu na rzecz stabilności, ponieważ został on zaprojektowany tak, aby elastycznie reagować na krótkoterminowe kryzysy podczas pracy nad długoterminowymi ponadregionalnymi wyzwaniami związanymi z bezpieczeństwem;
13. wzywa Komisję do wspierania regionalnych inicjatyw w zakresie zarządzania granicami oraz do stworzenia synergii z podobnymi programami w Afganistanie;
14. w kontekście regionalnych niedoborów wody wzywa UE do zwiększenia pomocy w zakresie gospodarki wodnej w ramach europejskiej inicjatywy w sprawie środowiska naturalnego i wody oraz do zbadania – jako sposobu na rozwiązanie problemu niedoborów energii w państwach górnego biegu rzeki – dodatkowych możliwości w zakresie energii słonecznej i energii wiatrowej, które na małą skalę mogłyby pomóc lokalnym społecznościom na obszarach wiejskich; uważa, że godne ubolewania jest to, iż do tej pory europejski projekt w zakresie gospodarki wodnej w dużej mierze skupia się na jakości wody, która jest ważna, ale mniej istotna dla sytuacji w Azji Środkowej niż kwestie podziału i alokacji zasobów wodnych; w szczególności zwraca uwagę na to, że projekty w zakresie energii wodnej i zasobów wodnych w państwach położonych w

górnym biegu rzeki, takich jak Kirgistan i Tadżykistan, doprowadziły do zwiększenia napięć regionalnych z krajami Azji Środkowej położonymi w dolnym biegu rzeki; wskazuje, że UE ma duże doświadczenie w zakresie prawa międzynarodowego dotyczącego zasobów wodnych i że powinna wspierać tworzenie trwałego systemu w zakresie zarządzania wodą, opartego na współpracy i na międzynarodowym prawie w postaci traktatów;

15. podkreśla, że brak energii (np. na ogrzewanie i elektryczność) pogarsza sytuację ludzi ubogich w krajach Azji Środkowej; wzywa UE, aby zgodnie ze zobowiązaniami w zakresie zmiany klimatu zwiększyła pomoc na rzecz wspierania rozwoju zrównoważonej polityki energetycznej, w tym poprzez wydajność energetyczną i wykorzystanie odnawialnych źródeł energii;
16. wyraża ubolewanie, że zwiększenie obecności UE w regionie przekłada się w praktyce na nieliczne pozytywne zmiany w dziedzinie demokracji, praw człowieka, dobrego sprawowania rządów i praworządności; jest zdania, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego powinny pomagać w określaniu priorytetów, jak również w zapewnianiu lepszego sprawowania rządów i skutecznej współpracy na rzecz rozwoju; wzywa zatem Komisję i państwa Azji Środkowej do usunięcia wszystkich zbędnych politycznych i administracyjnych przeszkód w skutecznym udziale tych państw we współpracy na rzecz rozwoju; wzywa również Komisję do wzmocnienia programów na rzecz dialogu międzykulturowego i kontaktów międzyludzkich, gdyż ten siódmy priorytet strategii nie został w pełni zbadany podczas merytorycznych spotkań lub projektów, których koszty mogłyby być ograniczone dzięki dobremu zarządzaniu;
17. ubolewa nad tym, że strategia nie ma wsparcia ze strony władz lokalnych krajów Azji Środkowej; zachęca Komisję i państwa Azji Środkowej do umocnienia władz lokalnych poprzez wspieranie większego zaangażowania tych szczebli administracji we współpracę na rzecz rozwoju oraz w podejmowanie decyzji politycznych i gospodarczych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO

Data przyjęcia	22.9.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 21 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Charles Goerens, Catherine Grèze, András Gyürk, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Santiago Fisas Ayxela, Martin Kastler, Cristian Dan Preda, Judith Sargentini
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	María Irigoyen Pérez, Wolfgang Kreissl-Dörfler